

'LEERPROBLEMEN? LEER DENKEN!'

Tekst: Geert Bors
Illustratie: BeeldinZicht, Peter Snaterse

Monique Meijer was leerkracht, Roos Simbula werkte als logopedist. Inmiddels hebben ze een praktijk voor 'Mediërend Leren', waarbij 'denkfuncties' centraal staan. Een concrete praktijk. Zeker ook voor kinderen met leer- of gedragsproblemen. Roos: "Bij mediërend leren ben jij als professional de mediator, je staat tussen de leerstof en de leerling in."

Jullie houden je bezig met denkfuncties en mediërend leren. Leg eens uit...

Monique: "In Nederland is het onderwijs erg resultaatgericht. Als je de weg van de resultaten inslaat, kies je daarmee voor het *leren* en minder voor de *ontwikkeling*. In dit systeem krijgt de leerkracht vaak niet te zien hóe het kind bij zijn antwoord is gekomen: hoe verzamel je gegevens? Hoe selecteer, vergelijk en analyseer je? Dat onderliggende 'denken' biedt ons onderwijs niet aan. Het wordt bekend verondersteld."

Roos: "In mediërend leren ben jij de *mediator*, die tussen het kind en de leerstof in staat. Je wordt een vertaler, waardoor het voor het kind hout snijdt. Je beoordeelt de antwoorden niet, maar vraagt naar hoe een kind tot dat antwoord is gekomen. Daarmee komt het denkproces bloot te liggen."

Hoe begon jullie eigen zoektocht? Wanneer raakte deze methode jullie voor het eerst?

Roos: "Dat heeft voor mij veel te maken met het geloof in de veranderbaarheid en de ontwikkelingsmogelijkheden van élk mens. Iedereen heeft mogelijkheden in zich om verder te komen. Die visie doet recht aan het mens-zijn. Dat heeft mijn hart verwarmd."

Monique: "Voor mij is er een duidelijk beginmoment. In onze opleiding kregen we een plaatje

gepresenteerd van een kind in een glazen box. Er werd gezegd: 'Kijk naar dit kind. De glazen wanden vormen zijn stoornis, zijn probleem'. We zijn geneigd vooral het probleem te zien en iemand af te serveren: 'Jij doet niet meer mee in deze samenleving'. Maar in die box zit nog steeds een kind. Een kind dat contact wil; dat wil ontwikkelen. Het beeld van dat kind in die box raakte me des te dieper, omdat ik een zoon met Asperger heb."

Jullie zeggen een praktijk te bieden die vooral ook goed werkt voor kinderen 'bij wie leren niet vanzelf gaat', met daarbij voorbeelden van dyslexie tot ADHD en autisme. Is 'cognitie' voor hen het juiste toegangspoortje?

Roos: "We noemen het natuurlijk niet zo, maar het werken met denkfuncties betekent dat we een laag dieper naar het probleem kijken. Ik begeleid een jongen die moeite heeft met opletten in de klas. Hem laat ik op een foto van zijn hoofd aanwijzen welk zintuig hij moet 'aanzetten' als we bijvoorbeeld een bepaald spel gaan doen. Hij bepaalt zelf hoe lang hij dat wil oefenen."

Monique: "Daarmee wordt het concreet: hij leert zichzelf én de gereedschappen in zijn hoofd kennen."

Roos: "Gisteren vertelde hij over een situatie in de klas: 'Ik moest van de juf luisteren, maar óók kijken.